

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Aleše Nezdařila a soudkyň a JUDr. Blanky Trávníkové a Mgr. Markéty Jiráskové v právní věci

žalobce: **Pavel K.**, nar. xxx
bytem xxx
zastoupeného advokátem Mgr. Petrem Novákem
sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo dopravy**, IČO 66003008
sídlem nábr. Ludvíka Svobody 12/1222, 110 15 Praha 1

o zaplacení 488 220 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. března 2019,
č. j. 27 C 192/2018-32,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem zamítl soud I. stupně žalobu o zaplacení částky 488 220 Kč s příslušenstvím (výrok I.) a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na nákladech řízení částku ve výši 900 Kč (výrok II.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Barchánková.

2. Žalobce se žalobou došlou soudu dne 23. 8. 2018 domáhal na žalované náhrady újmy spočívající v ušlém zisku způsobeném nesprávným úředním postupem orgánů státu s odůvodněním, že žalovaná, tj. Ministerstvo dopravy – Odbor agend řídičů vydalo rozhodnutí ze dne 30. 6. 2014, č. j. 443/2014-160-SPR/3 o tom, že rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odboru dopravy a silničního hospodářství, č. j. Mukrn/201342249/DO/RP/Ma, ze dne 15. 1. 2014 a rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Odboru dopravy, č. j. MSK 24248/2014, sp. zn.: DSH/4673/2014/Bla, ze dne 24. 2. 2014 se ruší. Na základě Rozhodnutí MÚ byl žalobci dne 15. 1. 2014 zadržen jeho řidičský průkaz z důvodu dle § 118a odst. 1 písm. d) a f) zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění. Žalobce proti rozhodnutí Městského Úřadu podal odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím Krajského Úřadu. K zadržení řidičského průkazu došlo v souvislosti se silniční kontrolou ze dne 27. 9. 2013, přičemž řidičský průkaz byl žalobci vrácen až na konci září roku 2014, když dne 27. 9. 2014 odpovědnost žalobce za přestupek zanikla. Samotné řízení Městský úřad Krnov zastavil dne 29. 9. 2014. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že díky nesprávnému úřednímu postupu nemohl takřka rok řídit jakékoliv motorové vozidlo díky pochybení zainteresovaných státních orgánů. Žalobce v rámci svého živnostenského podnikání zajišťuje provoz plynových kotelen, tudíž v praxi obsluhuje kotle, provádí jejich revize nebo potřebné opravy. Veškerá jeho činnost podléhá podrobné právní úpravě, která je obsažena zejména ve vyhláškách, konkrétně např. ve vyhlášce Českého úřadu bezpečnosti práce č. 91/1993 k zajištění bezpečnosti práce v nízkotlakých kotelnách, a v dalších technických normách. Žalobce musel pravidelně kotelny obsluhovat a kontrolovat, k čemuž byl naprosto nezbytný osobní automobil. Stejně tak musel být žalobce v pohotovosti pro případ nenadálých poruch. Je zřejmé, že jeden rok bez možnosti řídit motorové vozidlo mu žalovaná podstatně znemožnila a zkomplikovala výkon podnikatelské činnosti. V důsledku tohoto stavu žalobce mimo jiné ztratil důležitého zákazníka - Společenství vlastníků jednotek Xxx xxx, Opava, IČ 27764583, se sídlem Xxx xxx, Město, 746 01 Opava. S tímto zákazníkem měl žalobce uzavřenu smlouvu, kterou se zavázal obstarávat servisní činnosti (zajištění provozu, obsluhy, provádění preventivní údržby, kontrol, revizí) plynových zdrojů, které byly umístěny v objektu Xxx xxx a Xxx třída . Roční odměna byla dohodnuta na částku 132 462 Kč. Nezbytné náklady na údržbu obou plynových zdrojů činily ročně 11 000 Kč s tím, že jejich bližší rozpis žalobce předložil jako důkaz. Ročně činil zisk žalobce před zdaněním částku 121 636 Kč. Dohoda byla uzavřena dne 1. 7. 2014 na dobu určitou v délce tří let s tím, že se měla opakovaně automaticky prodlužovat o tři roky. Dohoda byla dne 24. 10. 2016 ze strany SVJ Xxx vypovězena. Ukončením spolupráce nedošlo k předpokládanému automatického prodloužení dohody minimálně o další tři roky. Důvodem vypovězení dohody bylo, že žalobce v období zadržení řidičského průkazu adekvátně nereagoval na závazky plynoucí z dohody, tj. nebyl schopen kvůli shora uvedenému omezení včas nastoupit na nenadálé situace se zřetelem na bezpečný provoz bytového domu SVJ Xxx. Hlavním důvodem tedy byla shora uvedená nemožnost řízení motorového vozidla. Žalobce tak v důsledku neoprávněného zadržení řidičského průkazu ztratil tuto podstatnou obchodní zakázku, u které byl předpoklad trvání na minimálně deset let. Žalobce nárokoval ušlý zisk ve výši 83 312 Kč za období od vypovězení dohody do uplynutí doby tří let, tj. od 25. 10. 2016 do 1. 7. 2017, což bylo 250 dnů, a dále ušlý zisk ve výši 364 908 Kč za období automatického prodloužení doby spolupráce o další tři roky, tj. od 1. 7. 2017 do 1. 7. 2020. Vzniklá škoda v rámci tohoto nároku spočívajícího v ušlém zisku ze zakázky SVJ Xxx činila podle žalobce 448 220 Kč.
3. Soud I. stupně uzavřel, že nárok žalobce není důvodný. V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žalobce neprokázal výši svého nároku ani příčinnou souvislost s rozhodnutím o zadržení jeho řidičského průkazu. Soud I. stupně popsal, že žalobce se nemůže s odkazem na ustanovení § 8 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „o. z.“), podle kterého zjevné zneužití práva nepoživá právní ochrany, dovolávat svého práva za situace, kdy u žalobce bylo zjištěno při provedené zkoušce přístrojem DrugWipe, že „při silniční kontrole dne 27.

9. 2013 ve 00.05 hod. u něho byla zjištěna přítomnost návykové látky, což vyplynulo z výpovědi shora uvedených zasahujících policistů jmenovaných shora a ze záznamů PČR jimi učiněných na místě ve spojení s testem na přítomnost návykových látek DrugWipe. Z dokumentů PČR jednoznačně vyplynul průběh událostí spojených se silniční kontrolou vozidla žalobce a je v nich jednoznačně uvedeno, že důvodem pro zadržení řidičského průkazu bylo dle § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, tj. podezření na požití návykové látky, navíc že se dle § 118a odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) řidič odmítl podrobit vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. A navíc z místa kontroly ujel bez platného řidičského průkazu. Jestliže byl řidičský průkaz zadržen pro podezření z řízení vozidla pod vlivem návykové látky, tj. z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. f) zákona o pozemních komunikacích. A to bez ohledu na to zda důvod uvedený v § 118a odst. 1 písm. f) zákona o pozemních komunikacích vyplývá z jiných dokumentů, než z potvrzení o zadržení řidičského průkazu. Ve své podstatě však by žalobci byl řidičský průkaz tak jako tak zadržen pro podezření z požití návykové látky. Hlavní příčinou škody spočívající v ušlém zisku nebylo vydání nezákonného rozhodnutí správního orgánu, nýbrž jednání žalobce, pro které mu byl odebrán řidičský průkaz. Žalobce tak nemohl rok řídit motorové vozidlo, díky tomu, v jakém stavu řídil své motorové vozidlo. Sám žalobce uváděl v řízení před soudem, že využíval služeb a vozidla své matky pro výkon činnosti v souvislosti s dohodou, rovněž svého kamaráda a jeho vozidla a v neposlední řadě mohl využít i vozidla taxislužby. Nemožnost řídit žalobci nijak nezabránila v plnění jeho povinnosti z dohody vůči SVJ Xxx a dohoda byla vypovězena tímto subjektem až po dvou letech od zadržení řidičského průkazu žalobci. Soud má za to, že žalobci nevznikla škoda spočívající v ušlém zisku v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím orgánu státu.

4. Ze všech těchto důvodů soud I. stupně uzavřel, že v řízení nebylo prokázáno, že hlavním důvodem výpovědi dohody ke dni 24. 10. 2016 by byla nemožnost řízení motorového vozidla a nárok žalobce proto zamítl jako neopodstatněný.
5. Výrok o nákladech řízení odůvodnil § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že procesně úspěšné žalované náleží odměna nezastoupeného účastníka za tři úkony právní služby podle vyhl. č. 254/2015 Sb.
6. Proti rozhodnutí soudu I. stupně si podal řádné a včasné odvolání žalobce, který namítl, že smlouvu se svým zákazníkem SVJ Xxx uzavíral v očekávání nápravy nezákonného rozhodnutí o odebrání jeho řidičského průkazu, když k nápravě však nedošlo a žalobci bylo znemožněno plnit své závazky vůči zákazníkovi. Žalobce uvedl, že nemohl žádat po své matce, aby mu byla k dispozici se svým automobilem 24 hodin denně. Taxislužbu nemohl žalobce využívat k dopravě ke svým zákazníkům, neboť ke své práci potřebuje pracovní pomůcky a také žebřík. Rozhodnutí I. stupně nelze akceptovat v části, v níž soud dovozuje zavinění žalobce na vypovězení smlouvy s SVJ Xxx. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobě bude vyhověno.
7. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadený rozsudek i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. Poté dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
8. Účastníci v dané věci souhlasili s tím, aby o odvolání bylo rozhodnuto bez nařízení jednání. Odvolací soud proto postupoval podle § 214 odst. 3 o. s. ř. a o odvolání žalobce rozhodl, aniž by za tímto účelem nařizoval ústní jednání. Rozsudek byl vyhlášen veřejně dne 21. 8. 2019.
9. Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Dle § 8 odst. 1 tohoto zákona nárok na náhradu škody způsobené nezákonným

rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

10. Soud I. stupně správně identifikoval odpovědnostní titul v dané věci, neboť rozhodnutí Městského úřadu Krnov, odbor dopravy a silničního hospodářství, č. j. Mukrn 201342249/DO/RP/Ma ze dne 15. 1. 2014, kterým byl žalobci řidičský průkaz zadržen do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, a rozhodnutí Krajského řádu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství čj. MSK 24248/2014, sp. zn. DSH/4673/2014/Bla ze dne 24. 2. 2014, kterým bylo odvolání žalobce odmítnuto a napadené rozhodnutí potvrzeno, byla rozhodnutím Ministerstva dopravy zrušena a posléze došlo k zastavení správního řízení.
11. Nárok žalobce tak vychází z rozhodnutí, které je nezákonným rozhodnutím a splňuje tak podmínky ustanovení § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.
12. Žalobce se domáhal náhrady újmy, která mu nezákonným rozhodnutím měla vzniknout na ušlém zisku ze smlouvy uzavřené s jeho zákazníkem - Společenství vlastníků jednotek Xxx xxx, , Opava, IČ 27764583, se sídlem Xxx xxx, Město, 746 01 Opava. S tímto zákazníkem měl žalobce uzavřenu smlouvu, kterou se zavázal obstarávat servisní činnosti (zajištění provozu, obsluhy, provádění preventivní údržby, kontrol, revizí) plynových zdrojů, které byly umístěny v objektu Xxx xxx a Xxx třída . Roční odměna byla dohodnuta na částku 132 462 Kč. Od odměny odečetl žalobce jím vyčíslené náklady a vyčísлил tak částku, která je předmětem tohoto řízení.
13. V řízení bylo dostatečně prokázáno, že žalobce uzavřel dne 1. 7. 2014 smlouvu se Společenstvím vlastníků jednotek Xxx xxx, , Opava, IČ 27764583, se sídlem Xxx xxx, Město, 746 01 Opava o provádění činnosti na plynovém zdroji. Touto smlouvou se žalobce zavázal zajištění provozu, obsluhy, provádění preventivní údržby, kontrol a revizí plynových zdrojů v majetku SVJ Xxx v objektu Xxx xxx a Xxx třída , Opava. Roční odměna byla dohodnuta na částku 132 462 Kč. Smlouva byla uzavřena na dobu tří let od 1. 7. 2004 s tím, že bude opakovaně automaticky prodloužena o další tři roky v případě, že ani jedna ze smluvních stran nepodá ve lhůtě nejméně šest měsíců před ukončením doby trvání smlouvy písemnou výzvu k jejímu ukončení.
14. Podle článku II. 2 dohody v případech nenadálé poruchy nebo havárie se dodavatel zavazuje provést nezbytná opatření nejpozději do 24 hodin od nahlášení poruchy.
15. Žalobce v řízení předložil výpověď popsané dohody ze dne 24. října 2016 podepsanou Rostislavem D., předsedou výboru. V listině je uvedeno, že důvodem ukončení je neplnění dohody, a to článku II., neboť žalobce adekvátně nereagoval v období od června do září 2014 na závazky z dohody, například nástup na nenadálé situace. V listině je uvedeno, že je společenství známo, že v popsaném období nebyl žalobce držitelem řidičského průkazu.
16. Odvolací soud souhlasí se závěrem soudu I. stupně o nedostatku příčinné souvislosti mezi odpovědnostním titulem a tvrzenou škodou. Odvolací soud konstatuje, že stát objektivně (tj. bez ohledu na zavinění) odpovídá za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím při současném splnění tří podmínek: 1) poškozenému vznikla škoda (majetková újma vyjádřitelná v penězích), 2) příslušný orgán státu vydal nezákonné rozhodnutí a 3) škoda je v příčinné souvislosti s tímto nezákonným rozhodnutím, tj. nezákonné rozhodnutí je se vznikem škody ve vztahu příčiny a následku.
17. I když žalobce prokázal existenci nezákonného rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 8 odst. 1 z. č. 82/1998 Sb., neprokázal splnění dalších podmínek, nezbytných pro přiznání uplatněného nároku. Titulem nároku žalobce byla smlouva uzavřená dne 1. 7. 2014 se Společenstvím vlastníků jednotek Xxx xxx, , Opava, IČ 27764583, se sídlem Xxx xxx, Město, 746 01 Opava o provádění činnosti na plynovém zdroji. Žalobce ke svému nároku předložil listinu ze dne 24. října 2016 označenou jako výpověď smlouvy. Ukončení smlouvy založilo dle žaloby nárok žalobce na

náhradu újmy.

18. Odvolací soud konstatuje, že i dle tvrzení žalobce byla smlouva s jeho zákazníkem, z níž dovozuje předmětný nárok, ukončena pro porušení smlouvy uzavřené mezi žalobcem a SVJ Xxx. Byť toto porušení smlouvy není v listině označeno jako výpověď, která byla v řízení předložena, dále konkretizováno, je alespoň uvedeno, že se jedná o porušení článku II. smlouvy, kdy žalobce adekvátně nereagoval například na nástup na nenadálé situace. Dle shora citovaného článku II. 2 dohody přitom byl žalobce zavázán nezbytná opatření v nenadálých poruchách a haváriích učinit do 24 hodin.
19. Odvolací soud dále konstatuje, že u Obvodního soudu pro Prahu 1 byla mezi týmiž účastníky vedena další věc o nároku žalobce vůči žalované pod sp. zn. 26 C 28/2016. V tomto řízení žalobce mimo jiné uplatnil nárok také na zaplacení nákladů na dopravu ve výši 266 001,60 Kč k jeho zákazníkům v období od 27. 9. 2013 do 29. 9. 2014, když řidičem byla místo žalobce například jeho matka, o níž žalobce uvedl v průběhu tohoto řízení, že byla v této době v důchodu a byla tak k dispozici. Při své výpovědi v průběhu tohoto řízení dne 5. 3. 2018 výslovně uvedl také to, že řidiči byli také další osoby a využil také vozidla taxislužby. Obsahem tohoto spisu je také fotografie žalobce s jeho pracovními pomůckami, které tvoří kufr na kolečkách a žebřík, který je skládací a na fotografii dosahuje žalobci ve složeném stavu nad jeho kolena.
20. Odvolací soud tak uzavírá, že mezi žalobcem a jeho zákazníkem Společenstvím vlastníků jednotek Xxx xxx byla uzavřena dle skutečností známých ze spisu smlouva smíšená s prvky smlouvy příkazní (§ 2430 a násl. o. z.) a smlouvy o dílo (§ 2586 a násl. o. z.). Zákazník žalobce smlouvu dle tvrzení žalobce vypověděl tuto smlouvu tak, jak bylo popsáno shora. Je nutné konstatovat, že ve smlouvě nebyla možnost smlouvu vypovědět nijak upravena. Žalobce nic bližšího k okolnostem ukončení smlouvy neuvedl, lze tedy předpokládat, že výpověď byla učiněna s použitím ustanovení § 2443 o. z. (odvolání příkazu). Odvolací soud konstatuje, že oprávněností výpovědi smlouvy se nezabýval s ohledem na níže uvedené.
21. Žalobce zakládá svůj nárok na tvrzení, že smlouva byla jeho zákazníkem vypovězena pro porušení z jeho strany, kdy neměl být schopen dostatečně rychle reagovat na potřeby zákazníka. Sám však výslovně popsal v průběhu řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1, že dopravu k výkonu své podnikatelské činnosti zajišťoval také v době uvedené ve výpovědi, tedy v červnu až září 2014 (období výslovně uvedené v předloženém ukončení smlouvy ze strany SVJ Xxx) prostřednictvím své matky, která byla k dispozici jako důchodkyně, ale také prostřednictvím přátel i taxislužby. Odvolací soud si je sice vědom, že používání taxislužby v tomto řízení žalobce popřel, nicméně jej výslovně připustil v řízení jiném a také je zřejmé z přiložených fotografií vybavení žalobce, které ke své práci používal, že doprava jeho pracovního vybavení nevyklučuje použití taxislužby, neboť by se dle fotografického vyobrazení pracovního vybavení žalobce včetně skládacího žebříku rozhodně vešlo do kufru osobního automobilu. Odvolací soud rovněž zdůrazňuje, že ačkoli žalobce zdůrazňuje nutnost okamžité reakce na potřeby zákazníků, v jeho smlouvě o činnosti pro zákazníka se objevuje jediná lhůta na opatření ze strany žalobce, a to v délce 24 hodin. V takové lhůtě se žalobce mohl vždy dopravit ke svému zákazníkovi výše popsanými způsoby.
22. Odvolací soud tak uzavírá, že za těchto okolností nelze přičítat výpověď smlouvy se zákazníkem žalobce Společenstvím vlastníků jednotek Xxx xxx následkům nezákonného rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu žalobce, a to již na základě skutkových tvrzení žalobce samotného. Bylo v možnostech žalobce, aby závazky ze smlouvy s jeho zákazníkem plnil, byť pravděpodobně s vyššími náklady na dopravu. Předmětem tohoto řízení však náklady na dopravu nejsou (bylo o nich jednáno v řízení shora zmíněném vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 26 C 28/2016). Tím nelze považovat za dostatečně popsanou ani prokázanou příčinnou souvislost mezi popsanou újmu žalobce a nezákonným rozhodnutím.

23. Odvolací soud proto postupoval podle ustanovení § 219 o. s. ř. a napadený rozsudek soudu I. stupně potvrdil ve výroku I. jako věcně správný, byť s poněkud odlišným odůvodněním. Jako věcně správné bylo napadené rozhodnutí podle § 219 o. s. ř. potvrzeno rovněž v závislém nákladovém výroku ad II., jehož znění je v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř., za použití § 151 odst. 3 o. s. ř.
24. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario, ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť procesně úspěšné žalované v odvolacím řízení náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** přípustné dovolání, které se podává ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu I. stupně, a to za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Praha 21. srpna 2019

JUDr. Aleš Nezdařil v. r.
předseda senátu